

[Løje.]

for er jeg enig med den højtærede Undervisningsminister, der i Dag repræsenterer Landbrugsministeren, i, at vi bør have baade Staldbedømmelse og Dyrskuer, men vi skal hverken overvurdere det ene eller det andet, og jeg fastholder, hvad jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet, at Staldbedømmelsen er det første Stadium, og saa bør de paagældende Landmænd, hvad enten det er Husmænd eller andre, efterhaanden drages ind i et mere effektivt Avlsarbejde, saaledes som det trives andre Steder. Det Synspunkt er jeg overbevist om er rigtigt.

Man har baade tidligere og nu været en Del inde paa Spørgsmaalet om Regulering af Kontrolforeningerne, saaledes at alle, der ønsker det, kan faa Adgang til at komme med i disse Foreninger. Jeg er bekendt med, at i det store og hele foregaar dette Arbejde paa tilfredsstillende Maade, men jeg forstaar meget godt, at det til Tider kan volde Vanskeligheder. Naar en Kreds af Landmænd i en Aarrække har arbejdet sammen i en Kontrolforening, er det svært at faa dem til at forstaa, at der nu pludselig skal optages en hel Del nye Medlemmer, medens en hel Del af de gamle Medlemmer skal over i andre Foreninger. Man kan nemlig ikke lade helt ude af Betragtning, at den hos de nye Medlemmer øjeblikkeligt opblussende Interesse pludselig kan høre op, og saa staa de andre der og har ikke Adgang til at være med i Foreningen. Det er dog en Vanskelighed, som man ikke kan se bort fra, og som begrunder de Betæneligheder, man kan nære.

Der er for øvrigt ogsaa et andet meget nærliggende Spørgsmaal, og det er dette, at jo flere mindre Landbrugere med faa Køer der er med i en Kontrolforening, des dyrere bliver det for dem med det store Antal Køer, idet en Kontrolassistent selv sagt ikke kan overkomme at kontrollere saa mange Køer, hvor der er mange smaa Besætninger, som hvor der er store Besætninger. Jeg siger ikke dette for at forsvare den Modstand, der er, men det kan i hvert Fald forklare den. Derfor synes jeg ikke, vi skal have skærpede Bestemmelser om dette ind i Loven. Vi skal søge at overvinde denne Modstand, og det kan vi godt gøre, uden at der behøves Lovbestemmelser.

Hvad angaar Diskussionen om, hvorvidt Smørproduktionen er rentabel eller ikke, synes jeg egentlig godt, den kan høre op. Der er vist ingen af dem, der er her til Stede, der ikke er klar over, at Smørproduktionen i Øjeblikket er fuldkommen urentabel, men ikke desto mindre søger Landbruget

at opretholde den i Haab om, at det maa blive bedre, og det Haab nærer vi fremdeles, selv om Troen paa, at det skal ske, ikke er saa overvældende stor.

Valdemar Thomsen: Den højtærede Minister sagde, at de Tilskud, der her er Tale om, er tænkt som en Anerkendelse til Avlsarbejdet, men jeg tror nu ikke, det er nok med en saadan Anerkendelse. Det maa være saadan, at de Tilskud bliver saa store, at de virkelig virker ansporende, og det er der stor Fare for, at de ikke kan i Fremtiden, hvis man kommer ned paa de smaa Beløb, her er Tale om. Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke kunde give Tilslutning til min Tanke om betydeligt større Tilskud til Eliteteleavlsforeningerne. Jeg tror nemlig, det er nødvendigt, at det sker, hvis disse Foreninger virkelig skal vinde Fremgang. Selvfølgelig er der noget om, som det blev sagt ogsaa af det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, at det overvejende er i de smaa Foreninger, det kniber med at faa Økonomien i Orden, men det afgørende maa dog alligevel til syvende og sidst være, hvor stor Betaling den enkelte maa yde for at være med, hvad enten det nu er i en stor eller i en lille Forening. Og som jeg sagde før, det er ikke nogen billig Historie at være med i de Foreninger, der tager sig af den kunstige Befrugtning, og jeg vil gentage, at jeg tror, det bliver den moderne Form, det er den mest effektive, og jeg tror ogsaa nok i det lange Løb mest økonomiske for saavel Landbruget som Samfundet.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) sagde, at jeg havde talt nedsættende om Regeringens Motiver til Lovforslagets Fremsættelse. Det maa være en Misforstaaelse. Jeg har aldeles ikke udtalt mig om, at Motiverne skulde være slette, men det, jeg har gjort mig til Talsmand for, er, at vi skulde have Tilskud, der i nogen Maade kom til at staa i Forhold til det, som gælder for andre Omraader.

Det ærede Medlem vilde bestride, at Landbruget har solgt sin Smørproduktion med saa stort Tab, som jeg her nævnte. Hvordan skulde det gaa til, sagde det ærede Medlem, naar vi sælger til Verdensmarkedets Pris? Ja, hvis vi skulde tale ud om det Spørgsmaal, kom vi for Alvor ind paa hele Valutaproblemet, og det tror jeg dog ikke, at den højtærede Formand vil tillade.

Formanden: Det gør jeg nødtigt.

Valdemar Thomsen: Men det, der bedrøver mig, kan jeg godt sige, er, at den